

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 1891

Doknr.
688142

Dato
11-04-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 27. marts 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 419 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kirsten Normann Andersen (SF).

Spørgsmål nr. 419:

”Vil ministeren bekræfte, at hjemmehjælp til borgere gives efter servicelovens § 83 og eventuelt § 94 og har et helt andet formål end hjælp bevilliget efter servicelovens § 96, hvor formålet med § 96 er at give borgeren en helhedsorienteret og sammenhængende hjælp, så borgeren blandt andet kan fastholde eller opbygge et selvstændigt liv?”

Svar:

Hjælp efter § 83, § 94 og § 96 i serviceloven hører ind under det afsnit i serviceloven, som regulerer voksenområdet. Derfor finder formålsbestemmelserne under denne lov om hjælp og støtte til voksne også anvendelse for alle tre typer hjælp. Det helt overordnede formål med at yde støtte efter serviceloven til voksne er at sikre, at den enkelte får en sammenhængende og helhedsorienteret indsats, der modsvarer den enkeltes behov.

Støtten skal ydes med det formål at styrke den enkeltes egne muligheder og eget ansvar for at udvikle sig og udnytte egne potentialer, i det omfang det er muligt for den enkelte. Formålet er også at sikre, at den enkelte kan fastholde sit aktuelle funktionsniveau, og at yde kompensation, omsorg og pleje. Desuden skal hjælpen forbedre mulighederne for den enkeltes livsudfoldelse gennem kontakt, tilbud om samvær, aktivitet, behandling, omsorg og pleje. Endelig skal indsatserne efter denne lov fremme inklusion i samfundet, herunder medvirke til at øge den enkeltes mulighed for deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og sociale relationer.

Af vejledning om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance (servicelovens §§ 95 og 96) fremgår det, at det overordnede formål med disse regler er at skabe grundlag for fleksible ordninger, der tager udgangspunkt i borgerens selvbestemmelse, så borgeren kan fastholde eller opbygge et selvstændigt liv.

Det fremgår ydermere af samme vejledning, at formålet samtidig er, at der skabes mulighed for helhedsorienteret hjælp for borgere med et omfattende hjælpebehov. BPA efter servicelovens § 96, stk. 3, kan samtidig være et tilbud til borgere, der ikke har så omfattende hjælpebehov, og hvor kommunalbestyrelsen

vurderer, at BPA vil være den bedste mulighed for at tilbyde en sammenhængende hjælp til borgeren.

Til brug for besvarelse af spørgsmålet har Børne- og Socialministeriet indhentede bidrag fra Sundheds- og Ældreministeriet, som oplyser følgende om hjælp efter §§ 83 og 94:

”Det fremgår af servicelovens § 83, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde personlig hjælp og pleje, hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet og madservice. Tilbuddene skal gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.

Afgørelser om tildeling af personlig hjælp og pleje efter servicelovens § 83 skal træffes på grundlag af en konkret og individuel vurdering af borgerens behov for hjælp.

Formålet med hjælp efter § 83 er at bidrage dels til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, dels til at afhjælpe væsentlige følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Hjælpen efter § 83 skal dermed ikke kun kompensere for væsentlige følger af nedsat funktionsevne, men også – i det omfang det er muligt – fremme den enkeltes muligheder for at leve et liv med bedst mulig funktionsevne.

Den personlige og praktiske hjælp og madservice skal betragtes som hjælp til selvhjælp, dvs. som supplerende hjælp til opgaver, som modtageren midlertidigt eller varigt er ude af stand til eller kun meget vanskeligt kan udføre på egen hånd.

Med servicelovens § 83 a er kommunalbestyrelsen forpligtet til at tilbyde et tidsafgrænset, korterevarende og målorienteret rehabiliteringsforløb, hvis rehabiliteringsforløbet vurderes at kunne forbedre modtagerens funktionsevne og dermed nedsætte behovet for hjælp efter § 83.

Formålet med rehabiliteringsforløb er at bidrage til at gøre de borgere, hvor et rehabiliteringsforløb vurderes at kunne forbedre personens funktionsevne og dermed nedsætte behovet for hjælp efter § 83, mere selvhjulpne.

Det fremgår endvidere af servicelovens § 94, at en person, som er berettiget til hjælp eller støtte efter § 83, kan vælge selv at udpege en person til at udføre opgaverne. Den udpegede person skal godkendes af kommunalbestyrelsen, som herefter skal indgå kontrakt med den pågældende om omfang og indhold af opgaverne og om leverancesikkerhed.”

Med venlig hilsen
Mai Mercado